

Chúng ta không d&#a vào tr&#i, cũng ch&#ng d&#a vào đ&#t, chúng ta d&#a vào chính b&#n thân chúng ta.

&#c sên con ngày n&# h&#i m&# :

- M&# &#i! T&#i sao chúng ta t&# khi sinh ra ph&#i đeo cái bình v&#a n&#ng v&#a c&#ng trên l&#ng nh&# th&# ?
Th&#t m&#t ch&#t đi đ&#c!

- Vì c&# th&# chúng ta không có x&#&#ng đ&# ch&#ng đ&# , ch&# có th&# bò, mà bò cũng không nhanh . &#c sên m&# nói.

- Ch&# sâu róm không có x&#&#ng cũng bò ch&#ng nhanh, t&#i sao ch&# &#y không đeo cái bình v&#a n&#ng v&#a c&#ng đó?

- Vì ch&# sâu róm s&# bi&#n thành b&#&m, b&#u tr&#i s&# b&#o v&# ch&# &#y

- Nh&#ng em giun đ&#t cũng không có x&#&#ng, cũng bò ch&#ng nhanh, cũng không bi&#n hoá đ&#&c, t&#i sao em &#y không đeo cái bình v&#a n&#ng v&#a c&#ng đó?

- Vì em giun đ&#t s&# chui xu&#ng đ&#t, lòng đ&#t s&# b&#o v&# em &#y

&#c sên con b&#t khóc, nói: "Chúng ta th&#t đáng th&#&ng, b&#u tr&#i không b&#o v&# chúng ta, lòng đ&#t cũng ch&#ng che ch&# chúng ta".

- Vì v&#y mà chúng có cái bình! . Chúng ta không d&#a vào tr&#i, cũng ch&#ng d&#a vào đ&#t, chúng ta d&#a vào chính b&#n thân chúng ta. &#c sên m&# an &#i.